

Lotte Thissen

Achtergrondinformatie

Lotte Thissen is cultureel antropoloog gespecialiseerd in multiculturalisme, meertaligheid, sociale verhoudingen en identiteitsvraagstukken. Haar passie ligt bij het doen van etnografisch onderzoek. Zo onderzocht zij in Guatemala de sociale relaties en identiteitsconstructies van een bevolkingsgroep die zich identificeert als ladinos (2009). In Volendam stond de constructie van dagelijkse, toeristische en media-identiteitsbeelden centraal (2010). In Amsterdam-West heeft zij onderzoek gedaan naar sociale cohesie en conflicthantering in buurten (2011).

In 2011 is zij begonnen met haar promotieonderzoek aan de Universiteit Maastricht. Het proefschrift *Talking In and Out of Place: Ethnographic reflections on language, place, and (un)belonging in Limburg* laat zien hoe mensen, in een voortdurend veranderende wereld, omgaan met de dagelijkse uitdagingen van meertaligheid, plektoe-eigening en gevoelens van er wel of niet bij horen. Daarin blijkt dagelijks taalgebruik onvoorspelbaarder dan we vaak aannemen en bovendien van grote invloed te zijn op de wijzen waarop mensen zich plekken toe-eigenen en gevoelens van er wel en niet bij horen vormen in dagelijkse interacties.

Dergelijke inzichten over de constructie en beleving van sociale relaties dienen als thermometer voor sociale cohesie en maatschappelijk welzijn. Waar nationale en regionale instituties veelal vertrouwen op inzichten op basis van enquêtes die mensen en hun (taal)praktijken in hokjes plaatsen, stelt het proefschrift dat er meer oog moet zijn voor dagelijkse talige en culturele praktijken. Momenteel werkt Lotte als universitair docent bij de vakgroep Health, Ethics, and Society aan de Universiteit Maastricht.

Rol binnen 'Gezondheid met de Werkvloer'

Als cultureel antropoloog verwachten mensen vaak dat Lotte als een soort Livingstone naar verre oorden reist om maanden tussen exotische stammen te leven. Na haar bachelor heeft ze haar antropologische lens echter op Nederland gericht, omdat ze ervan overtuigd is dat de antropologische zienswijzen en de etnografische methoden ook dichterbij huis waardevol zijn. Als antropologisch etnograaf dompel je je onder in de leefwereld van mensen met een bepaald onderzoeksthema in je achterhoofd. Door mee te doen in rituelen en gebruiken, te stuntelen, blunders te begaan en 'domme' vragen te stellen, leer je van binnenuit over een plek, de mensen in die plek en wat zij 'normaal', 'gewoon' en 'belangrijk' vinden en bezie je het onderzoeksthema binnen die context.

De werkvloeren van bedrijven zijn leefwerelden op zich met sociale relaties, gebruiken en ongeschreven regels van 'zo doen wij dat hier'. Deze aspecten zijn allemaal van belang en van invloed op hoe mensen de relatie tussen hun werk en hun gezondheid zien én ermee aan de slag willen gaan. Haar theoretische en conceptuele interesses liggen bij identiteitsvraagstukken, sociale verhoudingen en de manier waarop mensen taal in zetten in het vormen van deze verhoudingen binnen publieke ruimtes, werkplekken en verenigingen.

Ze vindt het belangrijk dat de sociale aspecten en onderliggende identiteitspolitiek meegenomen worden in de manieren waarop mensen hun werk en gezondheid zien. In haar werk vindt ze het belangrijk om deze dagelijkse leefwerelden zichtbaar te maken en te analyseren voor zowel wetenschappelijk als maatschappelijk publiek. Daarnaast wil ze etnografie als methode op de kaart zetten als een manier om 'beyond big data' alleen te gaan, want, om met Paul Brodeur te spreken: "statistics are human beings with the tears wiped off."